

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 22 kwietnia 2020 r.

Poz. 1874

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.160.2020 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 17 kwietnia 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.), stwierdzam nieważność załącznika do **uchwały Nr XII/109/2020 Rady Gminy Płoskinia** z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie uchwalenia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Płoskinia w 2020 roku”, w części dotyczącej: § 5 pkt 7 zd. 4.

Uzasadnienie

Rada Gminy Płoskinia, na sesji w dniu 13 marca 2020 r. podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie. Przedmiotem uchwały jest przyjęcie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Płoskinia w 2020 roku, stanowiącego załącznik do uchwały, zwanego w dalszej części Programem.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 marca 2020 r.

Na wstępie należy wskazać, iż w świetle utrwalonego orzecznictwa, uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej, a zatem nie może być interpretowany rozszerzająco. Każde bowiem wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zakresu konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

W ramach wprowadzonych w § 5 Programu regulacji, dotyczących form realizacji opieki nad zwierzętami, w pkt 7 Rada Gminy postanowiła, iż „Zwierzęta gospodarskie kierowane będą do gospodarstwa rolnego, z którym Gmina ma podpisane stosowne porozumienie. Bezdomne zwierzęta gospodarskie przebywające tymczasowo w gospodarstwie rolnym są objęte opieką weterynaryjną. Koszty ponosi Gmina Płoskinia. O każdorazowym wydaniu decyzji o odebraniu zwierzęcia gospodarczego należy powiadomić Powiatowego Lekarza Weterynarii w Braniewie oraz właściwego powiatowego lekarza weterynarii dla terenu gdzie zwierzę będzie przekazane.

Postanowienie zawarte w zd. 4 § 5 pkt 7 Programu, jednoznacznie wskazuje, iż odnosi się ono do zwierząt gospodarskich, odebranych na podstawie decyzji. W ocenie organu nadzoru Rada Gminy, uchwalając ww. przepis Programu, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, przekroczyła zakres upoważnienia zawartego w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt.

Stosownie do powołanego przepisu, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W ust. 2 ww. przepisu, ustawodawca wskazał, że program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;

- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Powyższy przepis, dając radzie gminy szerokie upoważnienie, co do zakresu regulowanej materii, nie można jednak na tej podstawie wyprowadzić wniosku, iż zakres wprowadzanych regulacji może być w pełni dowolny. Gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy, wskazywane jest w Programie w celu zapewnienia miejsca dla bezdomnych zwierząt gospodarskich. Zgodnie z definicją przyjętą przez ustawodawcę, przez „zwierzęta bezdomne” rozumie się „zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd przebywały” (art. 4 pkt 16 ww. ustawy).

Instytucja odebrania zwierzęcia właścicielowi lub opiekunowi w drodze decyzji administracyjnej przewidziana jest w art. 7 ww. ustawy.

Zgodnie z ust. 1 tego przepisu, zwierzę traktowane w sposób określony w art. 6 ust. 2 może być czasowo odebrane właścicielowi lub opiekunowi na podstawie decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce pobytu zwierzęcia i przekazane:

- 1) schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę domowe lub laboratoryjne, lub
- 2) gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jeżeli jest to zwierzę gospodarskie, lub
- 3) ogrodowi zoologicznemu lub schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę wykorzystywane do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych lub utrzymywane w ogrodach zoologicznych.

Z powyższego wynika, iż zwierzę czasowo odebrane właścicielowi lub opiekunowi w trybie art. 7 ww. ustawy nie jest zwierzęciem bezdomnym w rozumieniu art. 4 pkt 16 ww. ustawy. Wskazanie natomiast gospodarstwa rolnego, w którym umieszczone ma być zwierzę gospodarskie odebrane czasowo właścicielowi lub opiekunowi - z woli ustawodawcy wyrażonej wprost w art. 7 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy - należy do kompetencji wójta (burmistrza, prezydenta miasta), nie zaś rady gminy. Ponadto należy podkreślić, iż ustawodawca, regulując w art. 7 ustawy tryb postępowania w przypadku czasowego odebrania zwierzęcia w drodze decyzji administracyjnej, nie upoważnił rady gminy do jakiegokolwiek modyfikacji tychże postanowień.

W ocenie organu nadzoru, brak jest podstaw do wprowadzenia w Programie kwestionowanego postanowienia, o którym mowa w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego. Takie działanie Rady stanowi istotne naruszenie przepisu art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, który nie upoważnia rady gminy, mimo wprowadzenia przez ustawodawcę katalogu otwartego do regulowania kwestii, dotyczących zwierząt odbieranych na podstawie decyzji administracyjnej, jak to uczyniono w § 5 pkt 7 zd. 4 Programu.

Zgodnie z przyjętym stanowiskiem judykatury (m.in. WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 15 marca 2007 r. sygn. akt: II SA/Wr 521/06), „przyznana radzie gminy kompetencja nie oznacza dowolności”. Podejmując zatem akt normatywny organ stanowiący musi ściśle działać na podstawie i w granicach upoważnienia wynikającego z ustawy.

W związku z tym, iż powyższe regulacje stanowią przekroczenie delegacji ustawowej, zawartej w art. 11a ww. ustawy o ochronie zwierząt, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności postanowienia, o którym mowa w sentencji rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Należy również nadmienić, iż zgodnie z ust. 5 art. 11a ww. ustawy, Program, winien zawierać, oprócz wskazania wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację również sposób wydatkowania tych środków, co nie zostało uwzględnione w Programie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki